METSÄTALOUS

Vierimetsien hakkuut ovat meille iso hanke, joka työllistää kymmenkunta koneketjua ja 20–30 metsuria. **TOIMINNANJOHTAJA PEKKA NUUTINEN, POHJOIS-KARJALAN YHDISTYS**

Puun tuonti vähentynyt halvasta ruplasta huolimatta

Puun tuonnin arvo väheni tammi–marraskuussa 15 prosenttia edellisvuodesta.

Puuta tuotiin Suomeen tammi–marraskuussa 9,4 miljoonaa kuutiometriä eli 12 prosenttia vähemmän kuin edellisvuonna, Luonnonvarakeskus kertoo.

Kymmenen edellisen vuoden keskiarvoon verrattuna tuonti väheni kolmanneksen.

Tuonnin arvo väheni 15 prosenttia, joten puun hinta kuutiota kohti aleni kolmisen prosenttia.

Puusta tuodaan 80 prosenttia Venäjältä. Virosta tuotiin tammi–marraskuussa miljoona kuutiota ja Latviasta 0,7 miljoonaa kuutiota puuta. Muiden maiden osuus oli vähäinen.

Ruplan kurssi euroon nähden on romahtanut yli 60 prosenttia, heinäkuussa eurolla sai 46 ruplaa ja nyt 76 ruplaa. Kurssin romahtaminen ei puuntuontitilastoissa vielä näy, vaikka puun hinnan olisi pitänyt alentua samaan tahtiin ruplan kurssin kanssa.

Puolet tuonnista koivukuitupuuta

Puolet tuonnista oli koivukuitupuuta ja haketta neljännes.

Koivukuitupuun hinta rajalla rautatievaunussa oli marraskuussa 39 euroa kuutiolta ja tammi–marraskuussa 40,7 euroa. Edellisvuoteen verrattuna kuitupuun hinta aleni 7 prosenttia.

Suomessa koivukuitupuun hankintahinta tienvarressa oli marraskuussa 29,50 euroa kuutiolta Luonnonvarakeskuksen mukaan.

Vaikka hankintapuun kuljetuskustannukset tehtaalle ovat tuontipuuta isommat, hintaero on niin suuri, että tuontipuu on vielä tehtaallakin jonkin verran hankintapuuta kalliimpaa.

Koivutukin tuontihinta oli marraskuussa 61 euroa kuutiolta. Suomessa koivutukin hankintahinta oli 46 euroa.

Koivutukin tuonti on melko vähäistä, sitä tuotiin 165 000 kuutiota tammi–marraskuussa. Kuusi- ja mäntytukin määrä oli parinsadantuhannen kuution paikkeilla.

Metsäviennin arvo kasvoi prosentin

Suomesta vietiin marraskuussa metsäteollisuustuotteita 920 miljoonan euron arvosta.

Viennin arvo kasvoi tammi–marraskuussa reaalisesti prosentin edellisvuodesta. Edeltäneen kymmenen vuoden keskiarvosta jäätiin kuitenkin 11 prosenttia.

Sahatavaraa vietiin tammi–marraskuussa 6,9 miljoonaa kuutiometriä. Määrä kasvoi 6 prosenttia vuoden takaisesta.

Vanerin vienti lisääntyi 11 prosenttia ja kartongin 2 prosenttia edellisvuodesta. Paperin sekä sellun vienti väheni 2 prosenttia.

JOUKO KYYTSÖNEN

Puun tuonti kuukausittain

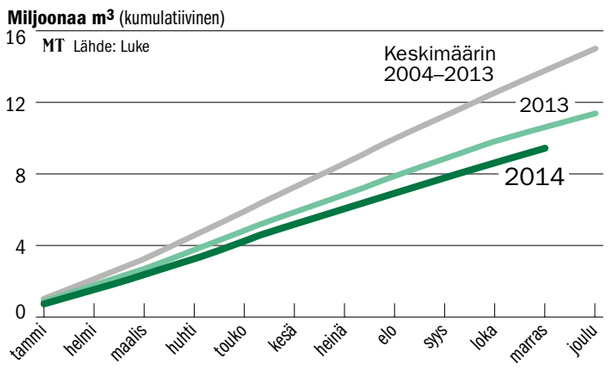

MT:N ARKISTO

Tuodun koivukuitupuun hinta aleni viime vuonna seitsemän ja määrä kolme prosenttia toissa vuodesta.

Hinta halpenee, määrä entisellään

Stora Enson lasku tuontipuusta pienenee miljoonia euroja vuodessa ruplan kurssin romahdettua puoleen vuoden takaisesta, Stora Enson metsäpäällikkö **Jorma Länsitalo** sanoo.

”Sen sijaan tuonnin määrä ei lisäänny.”

Stora Enso tuo puuta noin kolme miljoonaa kuutiota vuodessa, josta valtaosa on koivukuitupuuta. Lisäksi tuodaan yhtiön Venäjällä sijaitsevien sahojen haketta.

Tuontimaat muuttuvat ruplan kurssin vuoksi. ”Tuonti Baltian maista vähenee ja Venäjältä tuodaan aiempaa enemmän.”

Tuontipuun hinta halpenee siten, että kotimaisen kuitupuun ja tuontipuun hinnat alkavat olla lähellä toisiaan.

Puun tuontia ei Länsitalon mukaan lisätä hinnan halpenemisesta huolimatta. Yksi syy siihen on Varkauden paperikoneen muutos kartonkikoneeksi, mikä vähentää koivukuidun käyttöä 800 000 kuutiota vuodessa.

”Kotimaista koivukuitua riittää käyttöön aiempaa paremmin.” **JOUKO KYYTSÖNEN**

Metsä Group valitsi Äänekosken laitetoimittajat

Valmet ja Andritz toimittavat päälaitteet Metsä Groupin Äänekoskelle suunniteltuun biotuotetehtaaseen, jos tehdas päätetään rakentaa.

Metsä Groupin selluyhtiö Metsä Fibre on solminut aiesopimukset Äänekosken biotuotetehtaan päälaitetoimituksista Valmetin ja Andritzin kanssa, Metsä Groupin tiedote kertoo.

Varsinaiset toimitussopimukset allekirjoitetaan, jos tehdas päätetään rakentaa. Mikäli investoinnin edellytykset täyttyvät, Metsä Fibren Äänekoskelle suunnitteilla olevan biotuotetehtaan rakentamista koskeva investointipäätös tehdään tänä keväänä.

Aiesopimus Valmetin kanssa kattaa biotuotetehtaan soodakattilan, kuivauslinjan, meesauunin ja kuoren kaasutuslaitteiston sekä tehtaan automaatiojärjestelmän toimituksen. Andritzin kanssa tehdyn aiesopimuksen mukaan yhtiö toimittaa biotuotetehtaan kuitulinjan, puunkäsittelyn, haihduttamon ja kaustisointilaitoksen.

”Biotuotetehdashanke on edennyt suunnitelmien mukaisesti päälaitetoimittajien valintaan, mikä on yksi investoinnin toteutumisen edellytyksistä”, Metsä Fibren toimitusjohtaja **Ilkka Hämälä** sanoo.

Aiesopimusten mukaisesti biotuotetehtaan päälaitteiden hankintojen kotimaisuusaste on huomattava, noin 70 prosenttia.

Valmet arvioi tiedotteessaan oman toimituksensa arvoksi 125-150 miljoonaa euroa.

MT

Vierimetsän puista saa bonushinnan Pohjois-Karjalassa

JOENSUU (MT)

Sähkökatkoja halutaan vähentää tosissaan Pohjois-Karjalassa.

Sähköyhtiö PKS Sähkönsiirto Oy käyttää tänä vuonna neljä miljoonaa euroa sähkölinjojen vierimetsien raivauksiin. Metsien omistajat ovat lähteneet hankkeeseen mukaan innolla, koska he saavat puusta bonushinnan.

Yhtiön tavoite on saada 700 kilometriä linjaa täysin ”puuvarmaksi” hakkauttamalla ympäristö aukoksi. Loput kilometrit työstetään harventamalla.

Pohjois-Karjalassa kokeilussa mukana on alusta saakka ollut alueen metsänhoitoyhdistys. Se vastaa käytännön toimista avaimet käteen -periaatteella.

”Pilottikokeilu lehtipuuvaltaisilla alueilla Kiteellä onnistui todella hyvin. Peräti 95 prosenttia metsänomistajista halusi osallistua. Heistä lähes kaikki olivat erittäin tyytyväisiä lopputulokseen”, toimitusjohtaja **Arto Gylén** PKS Sähkönsiirrosta kertoo.

Niinpä hanketta jatketaan maakunnan pohjoisosia myöten. Maanomistajien kanssa on tehty 5 000 sopimusta. Metsänhoitoyhdistyksen asiantuntijat käyvät parhaillaan neuvotteluja uusista raivattavista kohteista.

”Meille tämä on ollut iso hanke, joka työllistää kymmenkunta koneketjua ja 20–30 metsuria”, toiminnanjohtaja **Pekka Nuutinen** Pohjois-Karjalan yhdistyksestä kertoo.

”Olemme järjestäneet sähköturvallisuuskoulutusta kymmenille toimijoille, hoidamme kontaktit metsänomistajiin, koneurakoitsijoihin, vastaamme rahaliikenteestä ja puiden siirrosta jatkokäyttöön.”

Nuutisen mielestä idea on hyvin kopioitavissa muualle Suomeen.

”Maanomistajien myönteiseen suhtautumiseen on varmasti vaikuttanut, että neuvottelussa on mukana tuttu metsäasiantuntija”, hän sanoo.

Merkinnät sähköiseen karttaan

Myrskyt ja lumikuormat puiden päällä aiheuttavat valtaosan sähkövioista. PKS Sähkönsiirto arvioi, että perusteellisella raivaustyöllä sähkölinjojen käyttöikä pidentyy ja paineet siirtohintojen nostoihin vähentyvät.

”Puuvarma” vierimetsä eli puuton 20 metrin vyöhyke molemmin puolin johtoaluetta vähentää sähkönjakeluhäiriöitä 70 prosenttia nykyisestä peräti 20 vuotta eteenpäin, Gylén kertoo.

Tosin se myös maksaa yhtiölle kolminkertaisesti verrattuna pelkkään harvennushakkuuseen.

Vierimetsän harventaminen puolestaan vähentää sähköhäiriöitä vain 30 prosenttia.

Raivauksen yhteydessä kaikki alueet merkitään sähköisiin karttoihin.

Niiden avulla yhtiössä tiedetään heti sähkökatkon tullen, missä vika voi olla. Näin koko ketjua ei ratkaisevasti haittaa, vaikka jokin pätkä jää välistä raivaamatta.

Nuutinen ei paljasta, paljonko sähköyhtiön maksama bonushinta on. ”Se on enemmän kuin euron kuutiolta.”

Markkinahäiriöksi asti nämä hakkuut eivät hänen mukaansa yllä.

”Kymmeniätuhansia kuutioita puuta 1 000 kilometrin vierimetsistä kuitenkin kertyy”, Nuutinen sanoo.

LIISA YLI-KETOLA

JUKKA RANTONEN

Metsänhoitoyhdistys on kouluttanut runsaasti väkeä turvalliseen työskentelyyn sähkölinjojen läheisyydessä. Linjojen raivaustöitä tehdään parhaillaan Nurmeksessa.

Alajärvelle uusi yhteismetsä

Pohjanmaan neljäs kuntakohtainen yhteismetsä on aloittanut toimintansa Alajärvellä. Laajentumishaluinen yhteismetsä lähti liikkeelle 750 hehtaarin suuruisena.

Yhteismetsässä on 28 osakasta. Sen palstat sijaitsevat eri puolilla Alajärveä. Alajärven yhteismetsän hoidosta ja hallinnosta vastaa hoitokunta, johon kuuluu neljä jäsentä. Kaupunki omistaa yhteismetsän osuuksista neljänneksen.

Yhteismetsän perustaminen sai alkunsa vuonna 2012, jolloin kaupunki halusi selvittää mahdollisuuden perustaa yhteismetsä yhdessä yksityisten metsänomistajien kanssa. Perustaminen lähti liikkeelle yhteistyössä Metsänhoitoyhdistys Suomenselän, Otso Metsäpalveluiden ja Suomen metsäkeskuksen hanketoiminnan kanssa.

Etelä-Pohjanmaan ensimmäinen kuntakohtainen yhteismetsä perustettiin Kauhavalle vuoden 2011 lopussa. Tämän jälkeen yhteismetsiä on syntynyt Kauhajoelle ja Soiniin.

Uusille yhteismetsille on yhteistä, että kunta on ollut aloitteellinen. Kuntien tavoitteena on ollut ennen kaikkea metsiin perustuvien elinkeinojen toimintaedellytysten parantaminen.

Kuntien omat sijoitukset yhteismetsiin ovat vaihdelleet 100:sta 500 hehtaariin.

Soinissa yhteismetsään liitettiin myös Metsähallituksen hallinnoimaa valtion metsää. Yhteismetsät toivovat lisää osakkaita esimerkiksi kuolinpesistä.

JARMO PALOKALLIO

Metsähallitus myy Eestin taimet

Metsähallitus myy omistamansa 30,1 prosentin osuuden metsäpuiden taimia tuottavassa As Eesti Metsataim -yhtiössä Viron valtiolle. Järjestely liittyy taimiliiketoiminnan uudelleen järjestelyyn.

”Kauppa selkeyttää Metsähallituksen liiketoimintaa. Omistuksemme yhtiössä oli viimeinen kansainvälisen liiketoiminnan rönsy”, toteaa pääjohtaja **Esa Härmälä**.

Metsähallituksen Laatumaan johtaja **Tuomas Hallenberg** kertoo, että myytävä yhtiö on hyvässä kunnossa ja nyt on luonteva hetki irtautua osakkuudesta.

Eesti Metsataimen liikevaihto on 1,3 miljoonaa euroa ja yritys on voitollinen. Kauppahintaa ei julkisteta.

JARMO PALOKALLIO

UUTISTAUSTA

Biotalouspuhe on täysin eksyksissä

Puurakentamisen sanotaan olevan osa biotaloutta ja sen sanotaan olevan tulevaisuuden ala. Tämä ei kuitenkaan käy kivirakentajille, jotka syyllistyivät äskeisessä kannanotossaan aitoon viherpesuun.

Vuosikymmeniä käyty ympäristökeskustelu ei tunnu yltäneen betonialan tietoisuuteen.

Ala kummastelee puurakentamisen tukemista.

Peruste ei ole, että heidän oma alansa olisi jossakin mielessä parempi, vaan se, että koko rakennusalan vaikutus kasvihuoneilmiön kiihtymiseen on mitätön.

Tällä tavalla ajatellen kenenkään ei tietenkään tarvitsisi tehdä ilmastonmuutoksen estämiseksi mitään, sillä jokaisen yksittäisen alan vaikutus kokonaisuuteen on tietenkin mitätön.

Jatkeeksi betonirakentajat vertaavat omaa vaikutustaan täysin mielivaltaisesti valitsemaansa toiseen alaan, jossa etu kuulemma menetetään – nimittäin asumiseen.

Samalla logiikalla autonrakentaja voisi viis veisata ympäristövaikutuksistaan, kun kerran autolla ajon ympäristövaikutukset ovat niin suuret.

Betonillakin voisi olla osansa

Betonilla voisi kuitenkin olla osansa myös biotaloudessa. Jarrulla seisomiseltaan ala ei ole sitä vain havainnut.

Eikä biotalouspuhe kovin syvällistä ole muuallakaan. Esimerkiksi suurin piirtein jokainen kansanedustajaehdokas puoluekantaan katsomatta pitää biotaloutta yksinomaan puun polttona.

Silti kannattaisi olla kunnianhimoinen. Kannattaisi huomata, että vaikka ymmärtäisikin biotalouden vain uusiutuvien luonnonvarojen käytöksi, yksikään kasvi ei kasva ilman mineraaleja yhtään sen enempää kuin puutalo nousee ilman kiveä, lasia ja rautaa.

Biotaloudessakin on pakko käyttää uusiutumattomia luonnonvaroja. Siksi pitäisi puhua siitä, mitä niistä voi käyttää ja miten, jotta biotalouden periaatteita ei rikota.

Mitä siis ovat biotalouden periaatteet? Tästä ei juuri keskustella, koska se on ikävää, monimutkaista ja johtaa tulokseen, että maailman – siis meidän jokaisen – on muututtava.

Biotalous on kiertotaloutta

Kirjoitin tästä vastikään Maaseutu- ja erävihreiden Facebook-sivulle. Lyhyesti uusi toimintapa tarkoittaa tätä: biotalous on kiertotaloutta ja kiertotalous on biotaloutta.

Ratkaisevaa on, päästemmekö eroon materiaaleista, jotka eivät kierrä, kuten fossiilisista polttoaineista. Voimmeko korvata nämä kiertävillä materiaaleilla, kuten metalleilla, uusiutuvilla raaka-aineilla ja auringosta suoraan tai välikäsien kautta tulevalla energialla?

Kumpaan joukkoon betoni kuuluu? Se ei ratkea disinformaatiolla, vaan betonialan omalla toiminnalla.

Kun kaikki eivät osta parturintuolia vaan palvelun, valtavasti materiaaleja säästyy ja tulos on parempi.

Tällainen toiminta laajenee. Toimistot eivät enää hanki ja pese kynnysmattojaan itse. Sen tekee palveluyritys, paremmin ja materiaalisia investointeja säästäen.

Olemme vielä sitä mieltä, että kaikilla on oltava auto. Viimeistään silloin kun auto ajaa itse, yhä harvempi ajaa omalla autolla töihin. Työpaikkakaan ei tulevaisuudessa enää välttämättä tarkoita mitään paikkaa.

HANNES MÄNTYRANTA on Suomen Metsäyhdistyksen suunnittelija.